

Heleen Verburg

Heleen Verburg geboren 22-6-1964

1976-1982 Gymnasium b

1984-1988 Akademie voor Kleinkunst te Amsterdam

1987 Ontvangt voor de door haar geschreven eenakter "Wie is J. Bernlef" de Kreativiteitsprijs op de Akademie voor Kleinkunst.

1987 Schrijft in opdracht van Mevrouw Smit het stuk "Moeder in de Wolken". Wordt daarna vast lid van Mevrouw Smit.

1988 Schrijft (tevens voor Mevrouw Smit) het stuk "Winterslaap" en speelt daar ook in mee.

1989 Ontvangt voor "Winterslaap" een eervolle vermelding in het juryrapport van de Nederlandse Toneelschrijfprijs.

1990 Schrijft "Ze was het wachten waard". Eerste en waarschijnlijk eenmalige productie voor volwassenen van Mevrouw Smit.

Vijf personages wachten (hoe lang al?) voor de gesloten deur van een huis temidden van hun reiskoffers. De schrijver, de lust, de trots, de oudste, de stervende : een vijfeling van ongeveer dertig jaar. Achter de gesloten deur van dat huis : hun moeder. De moeder verschijnt niet, maar we krijgen haar relaas te horen via het dagboek dat zij door de brievenbus naar buiten heeft geworpen : hoe zij slechts één kind wilde, maar er vijf kreeg, hoe zij moest kiezen tussen de vijfeling en de liefde voor haar man, hoe ze tenslotte voor haar man koos en de vijfeling op straat zette. Als eeuwige kinderen rest er hen niet veel meer dan te wachten : "Ze roept ons wel. Het is een goede moeder. Ze is het wachten waard." Maar het wachten krijgt iets Beckettiaans : "We always find something, eh, Didi, to give us the impression that we exist?", analyseert Estragon in *Waiting for Godot* haarscherp de situatie. De oudste doet in *Ze was het wachten waard* hetzelfde : "Kunnen we niet nog een poging doen. De dingen op een rijtje. Geen paniek, we zijn met vijf. We vinden overal een reden voor. De bagage en de deur. Twee vrij belangrijke gegevens." Maar er zijn geen 'gegevens', geen 'redenen'. Met wrede mildheid en onverwachte poëzie is *Ze was het wachten waard* een allegorie van het ongemak dat leven heet.